

fællesskab har ønsket, at der skabes lovhjemmel for, at de parter på arbejdsmarkedet, der måtte ønske det, skal have mulighed for på en anden måde end beskrevet i arbejdsmiljølovens §§ 6 og 7 at organisere sikkerheds- og sundhedsarbejdet, sådan at det passer bedst muligt ind i den enkelte virksomheds struktur.

Den måde, lovforslaget er formuleret på, er en direkte opfølgning af parternes ønske om, hvordan man gerne vil have det.

Arbejdsmarkedsudvalget har efter første behandling behandlet lovforslaget, og vi kan konstatere, at der stadig er stor opbakning til forslaget fra parternes side.

Vi skal nu her om lidt stemme om 2 ændringsforslag, stillet af Venstre og De Konservative. Det er 2 ændringsforslag, som går fuldstændig imod et enigt arbejdsmarked, og som betyder, at man kan gøre fuldstændig, som man vil og har lyst til, ved organiseringen af sikkerheds- og sundhedsarbejdet ude på arbejdspladserne.

At Venstre kan komme i tanker om at stille sådanne ændringsforslag, kan ikke overraske nogen. Med den holdning, man har til miljø og arbejdsmiljø i det parti, kan man tiltro dem alt. I øvrigt afslørede førstebehandlingen, at man er fuldstændig ligeglad med i Venstre, hvad arbejdsmarkedets parter siger og ønsker.

Men det er for os i Socialdemokratiet meget, meget overraskende, at Det Konservative Folkeparti er medforslagsstillere. Jeg vil gerne citere et afsnit af De Konservatives ordførertale fra førstebehandling:

»Vi må sige fra konservativ side, at vores aftalesystem og den såkaldte frihed for arbejdsmarkedets parter igennem lang tid har været baseret på forholdet mellem LO og DA, for nu at tage det helt overordnede. Det skal vi selvfølgelig ikke glemme. Det er ikke det samme som at sige, at sådan skal det være. Det må komme an på udviklingen i de pågældende organisationer, organisationsprocent osv., hvor repræsentative de pågældende organisationer er i fremtiden.

Hvis virksomhederne vil klare sig uden deres samarbejdsorganisationer, skal vi selvfølgelig indrette lovgivningen efter det, men sådan ser det altså ikke ud lige nu, og derfor er vi indforstået med kravet om en dobbeltafte, sådan som det fremgår af det nye stk. 3 i § 8.«

Altså en tilslutning og en opbakning til parterne og lovforslaget. Vi kan altså konstatere, at De Konservative løber fra alt, hvad de sagde under førstebehandlingen, at De Konservative

vender ryggen til et enigt arbejdsmarked i denne sag, at De Konservative nu bryder med det traditionelle gode samarbejde, der har været mellem Folketinget og arbejdsmarkedet i arbejdsmiljøspørgsmål, når parterne i enighed har henvendt sig til Folketinget, og at De Konservative drejer 180 grader i løbet af ganske kort tid og hellere vil følge Venstres håbløse linje frem for at følge et enigt arbejdsmarked.

Har vi ikke noget selvstændigt Konservativt Folkeparti mere? Der er i hvert fald noget, der tyder på det. Kan vi ikke mere regne med De Konservative som et selvstændigt parti ved forhandlingsbordet og her i salen? Det er vi socialdemokrater i hvert fald interesseret i at få noget at vide om, og jeg er temmelig sikker på, at arbejdsmarkedets parter også er meget interesseret i at få svar på dette spørgsmål.

Efter at Arbejdsmarkedsudvalget har afgivet betænkning, er der stillet et spørgsmål til arbejdsministeren. Spørgsmålet er endnu ikke besvaret, og på den baggrund skal jeg anmode om, at lovforslaget sendes tilbage til Arbejdsmarkedsudvalget efter andenbehandling.

Charlotte Antonsen (V):

Som Venstre også tilkendegav ved førstebehandling, mener vi selvfølgelig, at det er en god idé, at der bliver større frihed til at organisere sikkerhedsarbejdet på den enkelte virksomhed, og det er jo det, forslaget lægger op til.

Men så er der altså også i lovforslaget nogle begrænsninger på virksomhedernes mulighed for selv at tilrettelægge arbejdet.

Den ene begrænsning er, at arbejdsministeren får bemyndigelse til at lave regler. Det mener vi er fuldstændig unødvendigt. Det er det, vi angiver med ændringsforslaget.

Og den anden er, at der skal være en aftale mellem parterne, før virksomhederne kan lave deres egen organisering af dette arbejde. Det er også et fuldstændig unødvendigt krav, så vores ændringsforslag betyder naturligvis, hvis de bliver vedtaget, en forbedring af lovforslaget.

Hr. Dyrlund gør et stort nummer ud af, at når LO har talt, så skal man bare følge trop. Jeg må minde hr. Dyrlund om, at der her er tale om et lovforslag, som vi behandler i Folketinget, og det er faktisk trist, synes jeg, at konstatere, at den tilknytning mellem Socialdemokratiet og LO, man har diskuteret i så mange år, faktisk eksisterer i virkeligheden. Socialdemokraterne kan ikke rokke med ørerne, medmindre de først har spurgt i LO.